

የዳንኤል መጽሐፍ - ሰባ ስምንት

አራቱን ርኩሳቶች መግለጥ፡ በሎዶቅያ አድቪንቲዥም ውስጥ ያለው የዓመፀ ታሪካዊ ተመሳሳይነት

Jeff Pippenger
2024-02-11

የአሞራውያን ታሪክ፣ በላኦዶቅያ አድቪንቲዥም ላይ የእግዚአብሔር ቅጣት የሚፈጸምበትን ጊዜ ለማብራራት ይጠቀማል። እህት ዋይት እግዚአብሔር ቅጣቱን የሚፈጸምበት የጊዜ አቀራረብ፣ በመጨረሻዎቹ ዘመናት አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ በሚታተሙበት ጊዜ እንደሆነው ሁሉ፣ እግዚአብሔር ቅጣቱን በአሞራውያን ላይ ባመጣበት ጊዜም እንዲሁ እንደነበረ ታመለክታለች። እርሷም እንዲሁ ትላለች፤ “ምንም እንኳን የአሞራውያን ሕዝብ በጣም አምልኮውና በሙስናው የታወቀ ቢሆንም፣ የኃጢአቱን ጽዋ ገና አልሞላም ነበር... ርገሩን ፈጣሪ እስከ አራተኛው ትውልድ ድረስ በኃጢአታቸው ሊታገሥ ፈቃደኛ ነበር። ከዚያም፣ ወደ በጎ ለውጥ ምንም ሁኔታ ካልታየ፣ ፍርዶቹ በእነርሱ ላይ ሊወርዱ ነበር። የማይሳሳት ትክክለኛነት ያለው የማያልቀው አካል አሁንም ከሕዝቦች ሁሉ ጋር ቁጠራ ይይዛል። ምሕረቱ ከንስሐ ጥሪዎች ጋር እየቀረበ ሳለ፣ ይህ ቁጠራ ክፍት ሆኖ ይቀጥላል፤ ነገር ግን ቁጥሮቹ እግዚአብሔር የወሰነውን መጠን ሲደርሱ፣ የቅጣቱ አገልግሎት ይጀምራል። ቁጠራው ይዘጋል። መለኮታዊ ትዕግሥት ያበቃል።”

እህት ዋይት በሕዝቅኤል የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መታተም ምሳሌ ውስጥ በላኦዶቅያ አድቪንቲዥም ላይ የእግዚአብሔር ቅጣት አገልግሎት መቼ እንደሚጀምር በግልጽ ትያያዝ ታቀርባለች፤ ይህም የኃጢአታቸው ጽዋ በሞላ ጊዜ ነው፣ እና ጽዋውም በአራተኛው ትውልድ ፍጹምነቱን ይደርሳል። ይህ ሁሉ መረጃ በምዕራፍ ስምንት የተጀመረው ራእይ አውድ ውስጥ ተቀምጦ ቀርቧል፤ ያም እየጨመሩ የሚሄዱ አራት አስጸያፊ ነገሮችን ያሳያል።

ከዚያም እርሱ እንዲህ አለኝ፤ የሰው ልጅ ሆይ፣ አሁን ወደ ሰሜን አቅጣጫ ዓይኖችህን አንሣ። እኔም ዓይኖቼን ወደ ሰሜን አቅጣጫ አንሣሁ፤ እነሆም፣ በሰሜን በኩል በመሠዊያው በር መግቢያ ላይ ይህ የቅንዓት ምስል ነበረ። እርሱም ደግሞ እንዲህ አለኝ፤ የሰው ልጅ ሆይ፣ የሚያደርጉትን ታያለህን? እኔ ከመቅደሴ እንድርቅ ዘንድ ቤተ እስራኤል በዚህ ስፍራ የሚፈጽሙትን ታላላቅ አስጸያፊ ነገሮች አይደሉምን? ነገር ግን ደግመህ ተመልሰህ ከዚህ የሚበልጡ አስጸያፊ ነገሮችን ታያለህ። እርሱም ወደ አደባባይ ደጃፍ አመጣኝ፤ በተመለከትሁም ጊዜ፣ እነሆ፣ በግድግዳው ውስጥ ቀዳዳ ነበረ። ከዚያም እንዲህ አለኝ፤ የሰው ልጅ ሆይ፣ አሁን ግድግዳውን ቆፍር። እኔም ግድግዳውን በቆፈርሁ ጊዜ፣ እነሆ፣ ደጅ ታየ። እርሱም እንዲህ አለኝ፤ ግባ፣ በዚህ ስፍራ የሚያደርጉትን ክፉ አስጸያፊ ነገሮች ተመልከት። እኔም ገባሁ አየሁም፤ እነሆም፣ የሚሳቡ ነገሮች ሁሉ ምስል፣ አስጸያፊ እንስሳት፣ የቤተ እስራኤልም ጣዖታት ሁሉ በዙሪያው በግድግዳው ላይ ተቀርጸው ነበር። በፊታቸውም ከቤተ እስራኤል ሽማግሌዎች ሰባ ሰዎች ቆመው ነበር፣ በመካከላቸውም የሣፋን ልጅ ያእዛንያ ቆሞ ነበር፤ እያንዳንዱም ሰው ጥናቱን በእጁ ይዞ ነበር፣ ወፍራም የዕጣን ደመናም ወደ ላይ ይወጣ ነበር። እርሱም እንዲህ አለኝ፤ የሰው ልጅ ሆይ፣ የቤተ እስራኤል ሽማግሌዎች በጨለማ የሚያደርጉትን፣ እያንዳንዱም ሰው በምስሉ ክፍሎች ውስጥ የሚሠራውን አይተሃልን? እነርሱ፦ እግዚአብሔር አያየንም፤ እግዚአብሔር ምድርን ትቶአል ይላሉና። ደግሞም እንዲህ አለኝ፤ ደግመህ ተመልስ፣ የሚያደርጉትን ከዚህ የሚበልጡ አስጸያፊ ነገሮች ታያለህ። ከዚያም ወደ ሰሜን ያለው የእግዚአብሔር ቤት በር ደጃፍ አመጣኝ፤ እነሆም፣ በዚያ ታሙዝን ሲያለቅሱ ሴቶች ተቀምጠው ነበር።

ከዚያም እርሱ፦ የሰው ልጅ ሆይ፣ ይህን አይተሃልን? አሁንም ደግሞ ተመልስ፣ ከእነዚህም የሚበልጡ ርኩሳቶችን ታያለህ አለኝ። ወደ እግዚአብሔርም ቤት ውስጠኛው አደባባይ አስገባኝ፤ እነሆም፡

በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ደጅ፣ በረንዳውና መሠዊያው መካከል፣ እንደ ሀያ አምስት የሚሆኑ ሰዎች ነበሩ፤ ጀርባቸውንም ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አድርገው፣ ፊታቸውንም ወደ ምሥራቅ አድርገው ነበር፤ ወደ ምሥራቅም ፀሐይን ይሰግዱ ነበር። ከዚያም እርሱ፡- የሰው ልጅ ሆይ፣ ይህን አይተሃልን? የይሁዳ ቤት በዚህ ስፍራ የሚፈጽሙትን ርኩሶቶች መፈጸማቸው ቀላል ነገር ነውን? ምድሪቱን በግፍ ሞልተዋልና፣ እንደ ገናም ያስቁጡኝ ዘንድ ተመልሰዋል፤ እነሆም፣ ቅርንጫፍን ወደ አፍንጫቸው ያቀርባሉ። ስለዚህ እኔ ደግሞ በቅጣ እሠራለሁ፤ ዓይኔ አይራራም፣ አልምርምም፤ በታላቅ ድምፅም በጆሮ ሲጮኹ፣ አልሰማቸውም። ሕዝቅኤል 8:5-18።

ሕዝቅኤል በመሠዊያው በር መግቢያ ላይ የቅንዓት ምስል መቆሙን የሚያሳየውን የመጀመሪያውን አስጸያፊ ነገር ከተመለከተ በኋላ፣ ከቅንዓት ምስሉ ይልቅ እጅግ የሚበልጡ አስጸያፊ ነገሮች እንደሚያሳዩት ተነገረው። ሁለተኛው አስጸያፊ ነገር በስውር ክፍሎች ይወከላል፤ በዚያም መሪነቱ፣ በሽማግሌዎች የተመሰለ፣ ጸሎትን በሚወክል ዕጣን እያቀረበ፣ ጌታ ምድርን እንደተወች እና እነርሱንም እንደሚያይ ያውጃል። ነገር ግን ሕዝቅኤል ከእነዚህ ይልቅ እጅግ የሚበልጡ አስጸያፊ ነገሮችን እንደሚያይ ተነገረው።

ከሦስተኛው አስጸያፊ ነገር ጋር በተያያዘ “ሴቶች ለታሙዝ እያለቀሱ” ተብሎ ይወከላል፤ ነገር ግን ከዚያ የሚበልጥ አስጸያፊ ነገር አለ፤ አራተኛው አስጸያፊ ነገር ጀርባቸውን ወደ መቅደሱ አድርገው ለፀሐይ የሚሰግዱ የሃያ አምስት ሰዎችን መሪነት ያመለክታል።

በአራተኛው ርኩሶት ውስጥ፣ “አረጋውያኑ” “ምድሪቱን በግፍ ሞልተዋል፣ ተመልሰውም ያስቁጡኝ ዘንድ አድርገዋል፤ እነሆም፣ ቅርንጫፍን ወደ አፍንጫቸው ያቀርባሉ” ተብሎ ውሳኔ ይነገራል። “የማስቆጣት ቀን” የእግዚአብሔር የቅጣ አገልግሎት የሚጀምርበት ቀን ነው፤ ይህም በቀድሞው እስራኤል ላይ እንደ ሆነው፣ ስለ ተስፋይቱ ምድር የኢየሱስና የካሌብን መልእክት በእምቢታ በሰጡ ጊዜ ነበር። የማኅተም መልእክት መቃወም ለኢየሱስም የኃጢአት ጽዋ እንደ ሞላ የሚያመለክት ምልክት ነው። ኢየሱስና ካሌብ ትንሹን ወገን ይወክላሉ፤ እነርሱም በቤተ ክርስቲያንና በምድር ውስጥ ስላሉት ርኩሶቶች የሚቃትቱና የሚያለቅሱ ታማኝ ጥቂቶች ናቸው።

ከዚያም ሙሴና አሮን በእስራኤል ልጆች ማኅበር ሁሉ ፊት በግንባራቸው ተደፉ። ከምድሪቱም የመረመሩት መካከል የነበሩት የነዌ ልጅ ኢየሱስና የዮጄኔ ልጅ ካሌብ ልብሳቸውን ቀደዱ፤ ለእስራኤል ልጆችም ማኅበር ሁሉ እንዲህ ብለው ተናገሩ፡- ልንመረምራት እኛ ያለፍንባት ምድር እጅግ እጅግ መልካም ምድር ናት። እግዚአብሔር በእኛ ደስ ካለው፣ ወደዚች ምድር ያገባናል፣ ይሰጠናልም፤ ወተትና ማር የምታፈስ ምድር ናት። ብቻ በእግዚአብሔር ላይ አትዓመፁ፤ የምድሪቱንም ሰዎች አትፍሩ፣ እነርሱ ለእኛ እንጀራ ናቸውና፤ መጠጊያቸው ከእነርሱ ርቋል፣ እግዚአብሔርም ከእኛ ጋር ነው፤ አትፍሯቸው። ነገር ግን ማኅበሩ ሁሉ በድንጋይ እንዲወግሯቸው ተናገሩ። የእግዚአብሔርም ክብር በድንኳኑ መገናኛ በእስራኤል ልጆች ሁሉ ፊት ታዩ። እግዚአብሔርም ሙሴን፡- ይህ ሕዝብ እስከ መቼ ያስቆጣኛል? በመካከላቸውም ያሳዩኋቸውን ምልክቶች ሁሉ ሳሉ እስከ መቼ አያምኑኝም? በቸነፈር እመታቸዋለሁ፣ ከርስታቸውም አወጣቸዋለሁ፤ ከአንተም ከእነርሱ የሚበልጥ ታላቅና ኃያል ሕዝብ አደርጋለሁ አለው። ዘኁልቀ 14:5-12።

በዘኁልቀ ውስጥ በዓመፀኞቹ የተነሣው “መቆጣት”፣ እንዲሁም በሕዝቅኤል ውስጥ የተጠቀሰው፣ ዓመፀኛው የተገለጡትን “ምልክቶች” ለመቀበል በማሻፈር ላይ የተመሠረተ ነው። በሙሴ ዘመን የተጣሉት “ምልክቶች”፣ በሚለራውያን ታሪክ ውስጥ የእግዚአብሔር ኃይል መገለጡን የሚያመለክቱ ነበሩ። የጥንቷ እስራኤል በመሠረታዊ ታሪክ ውስጥ የኃይሉን መገለጥ “ምልክቶች” በመጣል እግዚአብሔርን አስቆጣች። በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የማኅተም ጊዜ ውስጥ፣ ዘመናዊቷ እስራኤል ደግሞ፣ በመጨረሻዎቹ ቀኖች የሚደገመውን የእኩለ ሌሊት ጩኸት ታሪክ ድግግሞሽ “እንድታውቅ” የሚያስችላት የነበረውን ያንኑ መሠረታዊ ታሪክ እንደ “ምልክት” እየተሰጣት ሳለ ትጥላለች (ጀርባዋን ትሰጣለች)።

እግዚአብሔር ኃይሉ መገለጥ ደግሞ በመደገሙ አመፀኞቹ እንዲያዩ ይፈቅዳል፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር ኃይል መገለጥ መደገሙ የኋለኛው ዝናብ ብቻ ሳይሆን፤ እውነትን ከሚወዱት መካከል በሆኑ ኖሮ ሊያድናቸው የነበረው እውነት ደግሞ ነበርና።

በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት የተጠቀሱት አራቱ ርኩሶቶች የላኦዲቅያ አድቪንቲዝም አራቱ ትውልዶች ምልክቶች እንደሆኑ የሚገልጠው መለእክት፣ በመጨረሻዎቹ ቀናት በይሁዳ ነገድ አንበሳ የሚፈታ መልእክት ክፍል ነው። የመጀመሪያው ትውልድ በ1863 ዓ.ም. በተነሣው ዐመፀ ጀመረ፣ ከዚያም ከሃያ አምስት ዓመታት በኋላ፣ በ1888 ዓ.ም.፣ የሁለተኛው ትውልድ መጀመሪያን በሚያመለክት የምስጢር ቤቶች ምልክት የተለየው ዐመፀ መጣ። ከዚያ ከሠላሳ አንድ ዓመታት በኋላ፣ በ1919 ዓ.ም.፣ በW. W. Prescott የታተመው The Doctrine of Christ የተባለው መጽሐፍ የሦስተኛውን ትውልድ መጀመሪያ አመለከተ፤ ይህንም ሕዝቅኤል ስለ ታሙዝ እያለቀሱ ያሉ ሴቶች ብሎ አቀረበው። ከዚያም ከሠላሳ ስምንት ዓመታት በኋላ፣ በ1957 ዓ.ም.፣ Questions on Doctrine የተባለው መጽሐፍ በታተመበት ጊዜ፣ አራተኛው ትውልድ መጣ፤ ይህም ዐመፀኞቹ ከምሥራቅ የሚነሣውን የማኅተም መልእክት የሚቃወሙበትንና ለፀሐይ የሚሰግዱበትን ጊዜ ያመለክታል።

በ1888 ዓ.ም. በሚኒያፖሊስ ጠቅላላ ጉባኤ የደረሰውን የሎዶቅያ አድቪንቲዝም ዓመፀ ሁለተኛ ትውልድ መመልከት እንጀምራለን። አራቱም የሕዝቅኤል ርኩሶቶች በኢየሩሳሌም ውስጥ እንደሚፈጸሙ ማስታወስ አስፈላጊ ነው፤ ምንም እንኳን የዓመፀ ታሪክ በደረጃ እየተገለጠ የሚሄድ መሆኑን ቢወክሉም፣ ሁልጊዜ እየተነገረ ያለው በመጨረሻዎቹ ዘመናት ሎዶቅያ አድቪንቲዝምን የምትወክለው ከተማ ውስጥ የሚፈጸመውን ዓመፀ ነው።

“የኢየሩሳሌም ጥፋት ምልክቶች መካከል አንዱ እንደሆነ፣ ክርስቶስ ‘ብዙ ሐሰተኛ ነቢያት ይነሣሉ፣ ብዙዎችንም ያሳስታሉ’ ብሎ ተናግሮ ነበር። ሐሰተኛ ነቢያትም ተነሥተው ሕዝቡን አሳስተዋል፣ ብዙ ቁጥር ያላቸውንም ወደ ምድረ በዳ መርተዋል። አስማተኞችና ጠንቋዮችም ተአምራዊ ኃይል አለን እያሉ ሕዝቡን በተራራ ገለልተኛ ስፍራዎች ወደ እነርሱ ሳቡ። ነገር ግን ይህ ትንቢት ስለ መጨረሻዎቹ ዘመናት ደግሞ ተነግሮ ነበር። ይህ ምልክት የሁለተኛው ምጽአት ምልክት እንዲሆን ተሰጥቶአል። አሁንም እንኳ ሐሰተኛ ክርስቶስና ሐሰተኛ ነቢያት ምልክቶችንና ድንቆችን እያሳዩ ደቀ መዛሙርቱን ለማሳሳት ይሞክራሉ። ‘እነሆ፣ እርሱ በምድረ በዳ ነው’ የሚለውን ጩኸት አንሰማምን? ክርስቶስን ለማግኘት ተስፋ አድርገው ሺህዎች ወደ ምድረ በዳ አልወጡምን? እና ሰዎች ከሞቱ መናፍስት ጋር ኅብረት አለን ብለው ከሚያስቡባቸው ሺህዎች ስብሰባዎች መካከል፣ ‘እነሆ፣ እርሱ በስውር ክፍሎች ነው’ የሚለው ጥሪ አሁን አይሰማምን? መናፍስትን ማማከር የሚያቀርበው እንዲሁ ያለውን አቤቱታ ብቻ ነው። ነገር ግን ክርስቶስ ምን ይላል? ‘አትመኑ፤ መብረቅ ከምሥራቅ ወጥቶ እስከ ምዕራብ እንደሚታይ፣ የሰው ልጅ መምጣት ደግሞ እንዲሁ ይሆናልና።” The Desire of Ages, 631.

እነዚያ ስውር ክፍሎች የመናፍስታዊነት ምልክት ናቸው፤ እናም የሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት ሁለተኛው ርኩሶት በቤተ መቅደሱ ውስጥ ይፈጸማል። በዚያም ምድራዊ ምስሎች በሚስጥር በግድግዳዎቹ ላይ ተሰቅለው ነበር።

እኔም ገብቼ አየሁ፤ እነሆም በዙሪያው በቅጥሩ ላይ የተሣሉ የሚሳቡ ፍጥረታት ሁሉ ዓይነት፣ ርኩሳን አራዊት፣ እንዲሁም የእስራኤል ቤት ጣታት ሁሉ ነበሩ። በፊታቸውም ከእስራኤል ቤት ሽማግሌዎች ሰባ ሰዎች ቆመው ነበር፤ በመካከላቸውም የሳፋን ልጅ ያዘንያ ቆሞ ነበር፤ እያንዳንዱም ሰው ማጠኛውን በእጁ ይዞ ነበር፤ ወፍራም የዕጣን ደመናም ወደ ላይ ይወጣ ነበር። እርሱም እንዲህ አለኝ፤ የሰው ልጅ ሆይ፣ የእስራኤል ቤት ሽማግሌዎች በጨለማ ውስጥ፣ እያንዳንዱም ሰው በምስሉ ቤት ውስጥ የሚያደርጉትን አይተሃልን? እነርሱ እንዲህ ይላሉና፤ እግዚአብሔር አያየንም፤ እግዚአብሔር ምድሪቱን ትቶአል። ሕዝቅኤል 8:10-12።

ሕዝቅኤል በመቅደሱ ግድግዳዎች ላይ “የእስራኤል ቤት ጣዖታት ተቀርጸው” እንዳሉ ያያል፤ ነገር ግን ይህ ዓመፅ በእያንዳንዱ ከሽማግሌዎቹ “የምስል ቤት” ውስጥ ደግሞ እየተፈጸመ እንደሆነ በግልጽ ይነገረዋል። በቃል በተገነባው መቅደስ ውስጥ ያለው ዓመፅ፣ በሰው መቅደስ ውስጥ ያለውን ዓመፅ ይጠቁማል።

“ኢየሱስ መቅደሱን ከዓለም ገዢዎችና ሻጮች በማንጸቱ፣ ልብን ከኃጢአት ርኩሳት ለማንጸት ያለውን ተልእኮውን አወጀ፤ ከምድራዊ ምኞቶች፣ ከራስ ወዳድ ፍትዎች፣ ነፍስን ከሚያበላሹ ክፉ ልማዶች ለማንጸት። ሚልክያስ 3:1-3 ተጠቅሷል።” The Desire of Ages, 161.

ሁለተኛው ርኩሳት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንዲሁም የቤተ ክርስቲያን ጠባቂዎች ሊሆኑ የነበሩት የሽማግሌዎች አእምሮ ውስጥ የተገለጠ የክፋት መገለጫን ይወክላል። በዚያ የተገለጠው ክፋት የመናፍስት አምልኮ ክፋት ነው። በኖኅ ዘመን፣ የሰዎች ልብ ሐሳብ ሁሉ ክፉ በነበረ ጊዜ፣ ከውኃ ጥፋት በፊት የነበሩት ሰዎች የኃጢአታቸውን ጽዋ ሞልተው ነበር።

እግዚአብሔርም የሰው ክፋት በምድር ላይ እጅግ እንደ በዛ፣ የልቡም አሳብ ምናብ ሁሉ ዘወትር ክፉ ብቻ እንደ ሆነ አየ። ዘፍጥረት 6:5።

ሁለተኛው ትውልድ መንፈሳዊነት ወደ ኢየሩሳሌም መሪዎችም ሆነ ወደ ሎዶቅያዊ አድጌንቲዝም የኮርፖሬት መዋቅር መግባቱን ያመለክታል። “የእስራኤል ቤት ሽማግሌዎች” “በጨለማ” ውስጥ፣ “በምስል ክፍሎቻቸው” “ውስጥ” ያደረጉት፣ “የልባቸው ሐሳብ ምናብ ሁሉ ክፉ ብቻ እንደ ነበረ” ይገልጻል። እህት ዋይት የኢየሩሳሌም ጥፋት የዓለምን ፍጻሜ እንደሚወክል ግልጽ ትሆናለች፣ እንዲሁም በኖኅ ዘመን ያለው የጥፋት ውኃ ምስክርነት ደግሞ የዓለምን ፍጻሜ ይወክላል። በመጨረሻዎቹ ቀናት በእውነት ለመቀደስ የሚከለክሉ ሰዎች፣ በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት በተመለከተው ሁለተኛ አስጸያፊ ነገር እንደ ተወከለው፣ በመንፈሳዊነት ይያዛሉ።

ሁለተኛው የሕዝቅኤል ርኩሳት በ1888 የመጣውን ዓመፅ ይወክላል፣ እናም የሁለተኛው ትውልድ ምልክት ይሆናል፤ ነገር ግን ከዚህ በላይ፣ 1888 እና የሚወክለው ወይም በእርሱ የሚወከለው ሁሉ በ2001 ሴፕቴምበር 11 እንደገና ተደግሟል። ሲስተር ዋይት በተለይ በ1888 የራእይ አሥራ ስምንት ኃያሉ መልአክ እንደወረደ ትለያለች፤ ስለዚህም ይህ ታሪክ የኒው ዮርክ ከተማ ታላላቅ ሕንፃዎች በእግዚአብሔር ንክኪ ሊፈርሱ የነበረበትን ጊዜ ይወክላል፣ እናም ራእይ አሥራ ስምንት፣ 1-3 ሊፈጸም የነበረውን ያመለክታል።

“ቀድሞ የተያዙ አመለካከቶችን ለመተው ያለ ፈቃደኝነት እና ይህን እውነት ለመቀበል ያለ እምቢተኝነት፣ በሚኒያፖሊስ በወንድሞች ዋነኛና ጆንስ አማካይነት በመጣው የጌታ መልእክት ላይ የተገለጠው ብዙ የተቃውሞ ክፍል መሠረት ሆኖ ነበር። ሰይጣን ያንን ተቃውሞ በማነሳሳት፣ እግዚአብሔር ለእነርሱ ሊሰጥ በጣም የመኘውን የመንፈስ ቅዱስ ልዩ ኃይል ከሕዝባችን በብዙ መጠን ማራቅ ቻለ። ጠላት እውነቱን ወደ ዓለም በማድረስ፣ ሐዋርያት ከጴንጤቆስጤ ቀን በኋላ እንደሰበኩት ያለውን ብቃት እንዳያገኙ አገዳቸው፤ ያ ብቃት የእነርሱ ሊሆን ይችል ነበር። ምድርን ሁሉ በክብሩ ሊያበራ ያለው ብርሃን ተቃውሞ ተቀበለ፤ እናም በራሳችን ወንድሞች ድርጊት ምክንያት በእጅግ መጠን ከዓለም ርቆ ተጠብቆ ነበር።” Selected Messages, book 1, 235.

የ1888 ታሪክ፣ በ2001 መስከረም 11 የደረሰውን የኋለኛው ዝናብ መልእክት መከለከል ምሳሌ አቀረበ። 1888 የሎዶቅያ አድጌንቲዝም ሁለተኛው ትውልድ ምልክት ነው፤ ይህም በሕዝቅኤል ሁለተኛው ርኩሳት የተወከለ ሲሆን፣ በዚያ ያለው ታሪክ በሕዝቅኤል ውስጥ ባሉት ሰባ ሽማግሌዎች የተመሰለ ዓመፅ ያሳያል። ዓመፃቸው መናፍስትነትን ይወክል ነበር፣ እንዲሁም በኖኅ ዘመን የፈተና ዘመን ጽዋ መሙላት ጋር ተመሳሳሉ ነበር። መልእክቱ መከለከል፣ የእስልምና ሦስተኛው ወዮ መድረሱን የሚለይ ሊሆን የነበረውን የኋለኛው ዝናብ መልእክት በመሪዎች ዘንድ መከለከሉን አሳየ።

“የኋለኛው ዝናብ በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ሊወርድ ነው። አንድ ኃይል መልአክም ከሰማይ ሊወርድ ነው። ምድርም ሁሉ በክብሩ ሊበራ ነው።” Review and Herald, April 21, 1891.

1888 መልአክቱን የካዱት መሪዎች፣ በ2001 መስከረም 11 የእስልምናን መልአክት መከልከል በምሳሌነት ያመለክታሉ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር በእነርሱ ላይ የሚፈጽመው ፍርድ አካል እንዲሆን እነዚያ መሪዎች የሚመለከቱትን የኃይል መገለጥ ሊያፈራ ያስባል። የኋለኛው ዝናብ ኃይል መገለጥ በማኅተሙ ዘመን መጨረሻ ይከሰታል። እርሱ በ2001 መስከረም 11 ተጀመረ፤ ነገር ግን በራእይ አሥራ አንድ የተጠቀሱት ሦስት ቀን ተኩል መጨረሻ፣ “ታላቁ መናወጥ” በሚመጣበት ጊዜ ጨፍን ይደርሳል።

መልአክቱ የ1888፣ የሎዶቅያ መልአክት ነበር፤ ይህም በዚያን ጊዜ ሊተዉ በሂደት ላይ ለነበሩ ቀድሞ ለተመረጡ ሕዝብ የመጨረሻው ጥሪ ነበር።

«በA. T. Jones እና E. J. Waggoner አማካይነት ለእኛ የተሰጠው መልአክት ለሎዶቅያ ቤተ ክርስቲያን የተሰጠ የእግዚአብሔር መልአክት ነው፤ እውነትን እንደሚያምን ሲናገር ሆኖም ለሌሎች ከእግዚአብሔር የተሰጡትን ጨረሮች የማያንጸባርቅ ማንኛውም ሰው ወዮለት።» The 1888 Materials, 1053.

የ1888 መልአክት፣ በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 ቀን የኒው ዮርክ ከተማ ታላላቅ ሕንፃዎች በተደረሰሱበት ጊዜ ለሎዶቅያ ቤተ ክርስቲያን ቀጥተኛው ምስክርነት ሊሰጥ እንደሚገባ የሚለይ መልአክትን ይወክል ነበር፤ እናም ቀጥተኛው ምስክርነት የሦስተኛው ወዮ የእስልምና መልአክት ነው፤ ይህም በኋላ የተመለሱ ሕዝቦች ላይ በሚነፍስበት ጊዜ፣ እንደ ኃይል ሠራዊት ወደ ሕይወት ለማምጣት ኃይል አለው።

«የተኙትን ለማስነቃት ለቤተ ክርስቲያናችንና ለተቋማችን ቀጥተኛ ምስክርነት መሰጠት አለበት።»

“የጌታ ቃል ሲታመንና ሲታዘዝ የተረጋጋ እድገት ይደረጋል። እንግዲህ አሁን ያለንን ታላቅ ፍላጎት እንመልከት። ጌታ በደረቁት አጥንቶች ውስጥ ሕይወት እስኪነፍስ ድረስ ሊጠቀምብን አይችልም። የተነገሩትን ቃላት ሰማሁ፡- ‘ያለ የእግዚአብሔር መንፈስ ጥልቅ መንቀሳቀስ በልብ ላይ፣ ያለም ሕይወት ሰጪ ተጽእኖው፣ እውነት ሞተ ፈደል ትሆናለች።’” Review and Herald, November 18, 1902.

1888 የአድቫንቲዥም ሁለተኛውን ትውልድ የሚያመለክት ቢሆንም፣ ከመጨረሻዎቹ ቀኖች ጋር የሚስማማ የትንቢት መስመር ደግሞ ይሰጣል። በ2001 መስከረም 11 እስልምና በምድር አውሬው ላይ ያደረሰው ጥቃት የትንቢት ፍጻሜ እንደነበረ ለመቀበል የመረጡትን ሕዝብ እግዚአብሔር ወደ ቀደሙት መንገዶች መለሳቸው። የእግዚአብሔር ሕዝብ ወደ ዊልያም ሚሊር እንቁዎች መመለስ እና በመሠረታዊ እውነቶች ላይ መማር ያስፈልጋቸው ነበር፤ እነዚህም የመጀመሪያውንና የሁለተኛውን ወዮታዎች ፍጻሜ ያካተቱ ሲሆን፣ ይህም በዚያን ጊዜ የሦስተኛውን ወዮታ መድረስ ያጸና ነበር። እነዚያ ሰዎች ወደ እነዚያ ቀደሙት መንገዶች ከተመለሱ በኋላ፣ የዕንባቆም ሁለቱ ጽላቶች ቅድስና እንዲያዩ ተመሩ።

በ1863 በዕንባቆም ሁለቱ ሰንጠረዦች ላይ የተነሣው ዓመፅ፣ እነዚህም የሚለር ዕንቁዎች እና ደግሞ የአድቫንቲዥም መሠረቶች ስለሆኑ፣ እንደ ምሳሌ ያመለከተው ዓመፅ በመስከረም 11, 2001 እንደገና ተደግሞ ነበር፤ ምክንያቱም እንደገና የሎዶቅያ አድቫንቲዥም መሪነት የሚለርን ዕንቁዎች እንዲያጸኑ ወይም እንዲክዱአቸው ዕድል ተሰጥቶአቸው ነበር። በሕዝቅኤል 8 የተወከሉት አራቱ የአድቫንቲዥም ትውልዶች ሁሉ፣ በመስከረም 11, 2001 የሎዶቅያ አድቫንቲዥምን ዓመፅ ደግሞ እየወከሉ ናቸው።

በሚቀጥለው ጽሑፍ የሎዶቅያ አድቫንቲዥምን ሁለተኛ ትውልድ መለየታችንን እንቀጥላለን።

“እግዚአብሔር ሰውን ዘላለማዊ እውነታዎችን ሊያቅፉ በሚችሉ ፍቅራዊ ዝንባሌዎች ፈጠረው። እነዚህ ዝንባሌዎች ከምድራዊነት ሁሉ ነጻ፣ ንጹሕና ቅዱስ ሆነው ሊጠበቁ ይገባቸው ነበር። ነገር ግን ሰዎች ዘላለምን ከሐሳባቸው አስወግደዋል። አልፋና አሜጋ፣ መጀመሪያና መጨረሻ፣ የእያንዳንዱን ነፍስ እጣ

ፈንታ በእጁ ጥበቃ የያዘው እግዚአብሔር ተረስቶአል። ሰዎች ራሳቸውን በእውቀት ኃያላን እንደሆኑ በማሰብ፣ በእግዚአብሔር ፊት ወደ ዝቅተኛው ደረጃ ወርደዋል።”

«የሰው አእምሮ ምድራዊ ሆኗል። የመለኮትን አሻራ ከመግለጥ ይልቅ የሰብአዊነትን አሻራ ይገልጣል። በክፍሎቹ ውስጥ የምድር ምስሎች ይታያሉ። በኖኅ ዘመን የነበሩትን ሰዎች ከመዳን ተስፋ በላይ ያኖሩ የነበሩት አዋራጅ ልማዶች ዛሬም ይታያሉ።» Signs of the Times, December 18, 1901.